

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Hias IKS
Postboks 4065
2306 Hamar
Tlf: 62 54 37 00
Epost: post@hias.no
www.hias.no

Bank: 1822 21 78432
Org.nr: NO 947 293 265 MVA

<i>Deres ref.</i>	<i>Vår ref./Arkivkode</i>	<i>Saksbehandler</i>	<i>Dato</i>
	TW/ 2016000266 /2016001723	Terje Wikstrøm Direkte tlf: 481 17 945 terje.wikstrom@hias.no	11.04.2016

NY DRIKKEVANNSFORSKRIFT - HØRINGSUTTALELSE

Generelt:

Vi anser i utgangspunktet at forslaget til ny drikkevannsforskrift er en forbedring i forhold til nåværende forskrift. Mange av bestemmelsene er tydeligere, mer konkrete og lettere å forstå.

Ettersom forslaget i stor grad er basert på funksjonskrav, er det behov for at det utarbeides et godt veiledningsmaterieell i tilknytning til forskriften. Her må det gis mer konkrete tolkninger og utdypninger av de bestemmelsene som kan framstå som uklare.

Kommentarer til de enkelte paragrafer:

§ 3a - Definisjon av drikkevann

Definisjonen er tung å lese og vanskelig å forstå. Denne kan med fordel forenkles, slik at det blir et mer tydelig skille mellom drikkevann og annet vann som brukes til å produsere næringsmidler. Dette vil også gjøre § 5 og § 6 lettere å forstå.

§ 3d – Definisjon av hygienisk barriere

Uttrykket «reduserer farer» bør endres til «reduserer faren for».

§ 3f – Definisjon av kritisk abonnent

Begrepet *kritisk abonnent* er upresist og bør erstattes med f.eks. *risikoabonnent*.

Det er krav i teknisk forskrift til plan- og bygningsloven om at alle abonnenter skal ha tilbakeslagssikring. Slike abonnenter som defineres i § 3f er abonnenter som trenger *ekstra* tilbakeslagssikring.

§ 3o - Definisjon av vannverkseier

Her mener vi begrepet *driftsansvarlig* bør fjernes. Dette begrepet virker forvirrende. Det er ikke nødvendigvis den som ivaretar driften som er den ansvarlige for at kravene i drikkevannsforskriften etterleves.

§ 3 – Manglende definisjon

Begrepet næringsmiddelforetak bør defineres. Er f.eks. et gårdsbruk med melkekyr et næringsmiddelforetak?

§ 4 – Forurensning

Se kommentarer under § 3f. Det bør stå: Risikoabonnenter skal ha *ekstra* sikring mot tilbakestrømning.

§7 – Sted for regelverksetterlevelse

Pkt. c ved *tapp punkter* framstår som uklart. Det menes vel her i tapp punkter som vannverkseier har?

Også pkt. e synes noe upresist. Hva slags vanntanker gjelder dette?

Det bør også i forskriften eller veiledningsmateriellet framkomme at prøvetaking i noen av de definerte grenseskillene for regelverksetterlevelse i praksis er umulig.

§ 9 - Farekartlegging og farehåndtering

Det er i praksis ikke mulig å identifisere alle farer. Ordet *alle* bør tas ut i 1. ledd.

§ 12 – Registrering

Registreringsplikten er utvidet til å gjelde alle vannforsyningsystemer som leverer vann til mer enn 1 husstand. Som Norsk Vann har påpekt i sin høringsuttalelse, må det her forutsettes at gode tjenester og brukervennlige databaser fra Mattilsynet, slik at både innrapportering og bruk av databasene blir enkelt.

§ 13 – Plangodkjenning

3. ledd er tungt å lese og bør skrives om i en mer oversiktlig form.

§ 14 – Beskyttelsestiltak

Beskyttelse av vannkilden slik at det ikke er fare for forurensning av drikkevannet, er ikke mulig for en vannverkseier som har en stor kilde, som f.eks. Mjøsa eller Glomma. Risiko for forurenset råvann vil alltid være der, og denne må håndteres gjennom vannbehandling.

§ 15 – Vannbehandling.

Første ledd bør endres: Vi behandler ikke *med* hygieniske barrierer, men sørger for at vannbehandlingen *gir* hygieniske barrierer.

Bestemmelsen i § 15d går ut på at vannbehandlingen skal være tilpasset om vannforsyningsystemet leverer vann til sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak. De fleste vannbehandlingsanlegg har eller kan få sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak som abonnenter. Det bør derfor vurderes om denne bestemmelsen kan utgå.

§ 17 – Ledningsnett og internt fordelingsnett.

Vi foreslår følgende tekst i andre ledd:

«Vannverkseieren skal sikre at det utarbeides en plan for hvordan ledningsnettets skal driftes, vedlikeholdes og fornyes, og at denne planen oppdateres og følges». Dette gir et mer fullstendig krav til ledningsnettets enn kun en vedlikeholdsplan.

§ 19 – Leveringssikkerhet

Bestemmelsen i første ledd om at det skal leveres tilstrekkelige mengder drikkevann *til enhver tid* innebærer en skjerpelse i forhold til nåværende krav. Kravene i nåværende forskrift er *under normale forhold*. Kostnaden ved en slik innskjerpelse kan bli betydelig, og i mange tilfeller vil nytten være begrenset.

§ 23 – Minstekrav til råvannsprøver.

Kravene til prøvehyppighet er lav, og i mange tilfelle vil grunnlaget for vurdering av kilden bli for lite. Det bør vurderes høyere hyppighet, men færre parametere.

§ 28 – Kommunens plikter

Når det gjelder første ledd og prinsippet om at drikkevannsinteresser skal ivaretas gjennom arealplanleggingen, er det viktig at det utarbeides veiledningsmateriell for hvordan plan- og bygningsloven kan brukes for å ivareta drikkevannsinteresser.

Tredje ledd inneholder krav om at kommunene skal ha oversikt over samtlige vannforsyningsystemer i kommunen og vannkvaliteten ved disse. Dette forutsetter at Mattilsynets database er ajour og fullstendig, og at data enkelt kan overføres til kommunen. Bestemmelsen må ikke føre til en situasjon der kommunene må bruke mye ressurser på å bearbeide, ajourføre og supplere data fra Mattilsynet.

Med hilsen
Hias IKS

Terje Wikstrøm
plansjef

Vedlegg:

Kopimottaker:
Morten Finborud
Mai Riise

2317 HAMAR
2315 HAMAR